

A GONDOLATOK HÁBORÚJA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 09. 12.

Kiáltsatok egy halleluját! Halleluja! Nem mintha töletek kellene felbátorodnom, mert nagyon aktívak vagytok. Elég nekem a Szent Szellem is, ahogy az Ige írja, sőt, mindent megkaptunk Őbenne. Nagyon szeretem, ha a figyelmeteket el tudom nyerni, és meglátjátok azt, amit én látok, és megértitek, amit prédikálok. Nagyon jó hallgató közönség vagytok egyébként, nagyon aktívan figyeltek mindig, amikor én prédikálok. Máskor is figyeltek, csak olyankor én háttal ülök, és nem látlak benneteket, de tudom, hogy ez hogyan működik. Amikor igazán éhség van benned, amikor igazán elvárással jössz egy istentiszteleti alkalomra, vagy bármilyen összejövetelre, amikor éhes a szíved, akkor megelégtetsz. Amikor éhes a szíved, a prédikátornak sokkal könnyebb téged etetni, mint ha teljesen jóllakott vagy és nem érdekel különösebben, amit itt hallasz. Tehát most ez egy dicséret volt, hogy nagyon jól szoktatok figyelni és éhesek vagytok, amikor itt vagytok.

Ma szeretnék kétféle hitről beszélni, illetve kétféle gondolkodásmódról, kétféle látásmódról. Egy picit hasonlít a múltkori üzenethez, talán a folytatása lehetne, de egy önálló külön üzenetként is megáll ez, azt hiszem. És kezdeném ott, hogy mindannyiunknak van egy képe az életéről. Mindannyiótoknak van egy rálátása a saját életére. Mindannyian valamilyen szinten azért ismeritek saját magatokat. Ismered a saját múltadat, a gyermekkorodat, tudod, hogy milyen családban nőttél fel. Nem kell ahhoz elmélyülten imádkoznod, hogy eszedbe jusson a gyermekkorod vagy a tanulmányaid, a tinédzser korod, a húszas éveid, a házasságod, a gyermekeid születése, stb. Szóval ismered a saját életedet, mert rálátásod van arra. A te életedet te ismered a legjobban, nálad jobban csak az Úr ismeri azt. Jobban ismernek téged, akik veled egy háztartásban élnek, aztán a rokonság, és lehetne a kört bővíteni. Minél messzebb áll tőled valaki, annál kevésbé lát rá a te életedre, dolgaidra.

Látod a fizikai szükségéidet, tudod, hogy mikor vagy igazán friss, mikor vagy üde a testedben. Tehát van egy fizikai megtapasztalásod saját magaddal kapcsolatban. Van egy fizikai érzékszerveiddel való rálátásod, ráhatásod a saját életedre. Például tudod, milyen az, amikor fáradt vagy, levert vagy, tudod milyen az, amikor a testedben valami tünet próbál uralmat venni feletted, tehát tudod, milyen az, amikor fájdalmaid vannak és betegnek érzed magad, és ismered valamennyire a saját lelkedet is. Nem teljesen, de ismered valamennyire a saját lelki világot. Azaz tudod magadról, hogy milyen vagy, amikor boldog vagy, boldogság érzeted van, milyen vagy akkor, amikor szomorúságban vagy, milyen vagy akkor, amikor keserűség ért és csalódott vagy, milyen az, amikor igazán örülsz. Milyen az, amikor igazán éles az elméd és teljesen tisztán látsz dolgokat, és tudod magadról, hogy milyen, amikor tompának érzed magad a lelkedben. Tudjátok, hogy miről beszélek, ugye? Mindenki előtt ez világos.

Ez a dolog, amit általában így nevezünk meg, hogy „érzünk” vagy „látunk”, ezek legtöbbször az öt érzékszerveink alapján elérhető információ saját magunkról. Ír a Biblia erről a fajta hitről. Van egy olyan fajta hit, amely azon alapszik, amit az öt érzékszerveddel meg tudsz fogni, meg tudsz ismerni, meg tudsz látni, el tudsz érni. Ez a természetes fizikai világban lévő fizikai valóság, amelyet az öt érzékszervünk alapján érzékelhetünk és természetes megtapasztalásokon alapszik. Mindenkinek van ilyen. Ez van, illetve jelen van a nem hívő emberek számára is, és jelen van a te számodra is. Mindenki így születik, ezzel a legalább ötös érzékeléssel. Ugye, mindenki tudja, hogy ez a látás, a hallás, a szaglás, az ízlelés és a tapintás. Ebből az ötből négy a fejedben van, csak mondom. Egy van a kezéd környékén, vagy ahova döngölözöl. Tehát négy itt van fent a fejedben. Ugye, a szem, a hallás, a szaglás, az ízlelés.

A lelki világot is érzed valahogy. Érzékeled, érzed azt, hogy valaki hogyan szól hozzád. Amikor valaki megböki az oldaladat, azt érzed fizikai értelemben. De ha valaki szól hozzád valamilyen módon, azt is érzékeled, de nem fizikai módon. Mert érzékeled azt, hogy valaki

kedves veled, érzékeled azt, hogy az illető bársonyos hangon megsimogatja a lelkedet, érzed az ő szeretetét, a lelkedben. Ez egy érzés. Érzés. Ugyanakkor lehet érezni ennek az ellenkezőjét is, ha valaki csúnyán szól hozzád, megbánt téged, valami rosszat mond rólad, vagy olyat mond, amivel te nem értesz egyet. Olyankor más érzés van benned, és ez lehet egy fájdalmas, keserű érzés, egy csalódott érzés, szóval ezek mind-mind valóságosan jelen vannak az életünkben. Tudd, hogy ez a fizikai világ, amiben jelenleg élünk, korlátozva van erre a szintre.

Jézus azonban beszélt egy olyan fajta hitről, amely nem ezeken alapszik. Ugye, tudod nagyon jól, hogy szellemi ember vagy. Ha ide jársz ebbe a gyülekezetbe, akkor sokat hallottál arról, hogy a szellemed Isten képére és hasonlatosságára lett újjáteremtve. Tehát olyan vagy Isten előtt – ha elfogadtad Jézus keresztemkáját, Úrnak vallottad Őt –, mint amilyen volt Ádám és Éva a bűnbeesés előtt, a teremtéskor. Sőt, még egy kicsit jobb állapotban is vagy, mint ők. Lapozzatok, kérlek benneteket, a János evangélium 20. fejezetére! A héten ezen elmélkedtem, és ahogy gondolkodtam, itt megragadott valami. Amikor Jézus feltámadt, és a tanítványokhoz bement, akkor az első alkalommal, amikor találkozott velük, Tamás nem volt jelen. Amikor másodszor megjelent, akkor viszont ott volt Tamás is. És itt van itt egy párbeszéd, amit mindannyian ismertek, mindannyian hallottatok már. Szeretném ezt felolvasni, így hangzik:

János 20,24–29.

24. Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem volt ővelük, amikor eljött Jézus.

25. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.

26. És nyolc nap múlva ismét bent voltak az Ő tanítványai, Tamás is ővelük. Noha az ajtó zárva volt, beméne Jézus, és megállta a közepén, és monda: Békesség néktek!

27. Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő.

28. És felele Tamás és monda néki: Én Uram, és én Istenem!

29. Mondta néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: áldottak, akik nem látnak és hisznek.

Mit mondott itt Jézus? Azt mondta Tamásnak, hogy gyere ide, és érints meg engem! Gyere ide, és tedd az ujjadat az én kezemhez, a szegeknek a helyére, és tedd a kezedet az én oldalamba. Azaz érints meg engem. Tehát van egy érzékeken alapuló hit, ami Tamásnak volt, ami mindenkinek van. Ez a fizikai érzékeken alapuló hit, hogy ha „megfogom”, ha „meglátom”, akkor elhiszem. Ez a „hiszem, ha látom” kezdetű mondat. Hiszem, ha látom. Hiszem, ha megtapasztalom. Hiszem, ha úgy érzem. Hiszem akkor, ha meggyőződök róla az öt érzékszerveimen keresztül, és hiszem, amikor az érzéseimben, a lelki világomban is úgy van, ahogy azt a fizikai érzékszerveim is támogatják.

Amikor ezt mondta Tamásnak Jézus, ezt követően elhangzott Tőle egy nagyon fontos mondat. Nem azt mondom, hogy ez a hitünk alapja, de így kell működni a hitünknek, és így is működik. Egy magasabb szintű hitről beszélt Jézus a következő mondatban. A 29-es versben azt olvassuk: Mondta néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél. Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Ha nagyon természetes gondolkodásmód alapján akarjuk ezt megérteni, akkor ez arról szól, hogy minden ember, aki vak, az boldog? Nem erről beszélt Jézus. Arról beszélt, hogy van egy másfajta látás is, mint a fizikai látás. Van egy másfajta szemléletmód, egy másfajta rálátás a dolgokra, mintsem az öt érzékszerved alapján történő látás és hit. Van egyfajta hit, amit az alapján dolgozol fel, fogadsz el, értesz vele egyet, amit látsz. Ez az érzékszerveken alapszik. Te, aki itt vagy, ugye hiszel Jézusban? Neked és nekem nem adatott meg az, hogy Jézusban úgy higgyünk, ahogy Tamás hitt akkor, amikor be tudta volna tenni a kezét az oldalába vagy a szegek helyére. Bár

nem tudom mindegyikötök személyes életét, de azért feltételezem, hogy a többségetekre ez igaz, vagyis fizikailag nem láttuk Jézust. Vagy te igen? Láttad Jézust? Megjelent neked, vagy elragadtattál? Volt valamilyen fizikai kapcsolatod vele? Nekem nem. Én nem találkoztam személyesen, fizikai értelemben Jézussal. Te találkoztál? Ott voltál a keresztnél? Nem, mert kétezer évvel később élsz, és mégis hiszel benne, így van? Mi mindannyian hiszünk Őbenne. Hogyan hiszünk? A fizikai érzékszerveink alapján hiszünk Benne? Nem. Az érzéseink alapján hiszünk Benne? Mert úgy érezzük, hogy Ő valóságos? Nem. Azzal a fajta hittel hiszünk Benne, ami a szellemünkből jön. A belső emberünkből. Ugyanez a fajta hit az, amire szükség van, hogy Krisztusban birtokba vedd mindazt, ami már a tiéd az Ő kereszthalála, véráldozata által. Ámen? Érthető?

Tehát sokan úgy vagyunk sokszor, hogy nem nagyon merjük ezt így kimondani, de sokszor, sok mindenben úgy vagyunk, hogy hiszem, ha látom. Másképp fogalmazzuk ezt meg, időnként becsapjuk saját magunkat, és nem hisszük azt a valóságot, amit egyébként Jézus feltámadásával kapcsolatban hiszünk. Hiszed, hogy Jézus feltámadt a halálból? Én hiszem. Ez a szellemi valóság. Sőt ez fizikai valóság is volt. Hogy a szelleméből Ő életre kelt, ez a szellemi igazság. Az, hogy a teste is feltámadt, ez pedig a fizikai valóság. Mind a kettő igaz. Az, hogy hiszel Jézus feltámadásában, azzal a szellemi igazságot elfogadod. Ugyanígy kell elfogadnod mindazt, amit Isten mond rólad. Ha Ő azt mondja, hogy az Ige és Isten egyenlő, tehát Isten az Igében nyilatkozta ki magát, és tudjuk, hogy Isten Jézus Krisztusban is kinyilatkozta magát, így tehát tudjuk, hogy az Ő beszéde egyenlő Krisztussal. Ha Ő azt mondja rólad, hogy te áldott vagy, gyógyult vagy, akkor dönthetsz és választhatsz, hogy most ebben te mi alapján hiszel. Elfogadod, hogy ugyanúgy az érzékszerveid, a lelkivilágod érzései nélkül ezt szellemi igazságnak és valóságnak, vagy pedig hiszed ezt, ha érzed, ha látod, ha meg tudod tapasztalni?

A hitünk abban van, ami a szellemi valóság. Abban kell lennie, amit Isten mond. Ha Isten azt mondta, hogy „én téged királlyá és pappá tettelek”, akkor az is úgy van, még akkor is, ha te ezt nem érzed. Ez a szellemi valóság akkor is valóság, hogy te Jézus sebeivel meggyógyultál, ha ezt nem érzed, nem látod, nem szagolod, vagy nem tudod ezt megfogni. Érted? Nem bonyolult, ugye? Igazából ez egy egyszerű dolog, ugyanúgy hiszünk Isten elvégzett munkájában, mint ahogy hiszünk abban, hogy Jézus feltámadt a halálból. Mint ahogy fizikai bizonyítékai nincsenek Jézus fizikai feltámadására, vagy van? Láttad a fizikai bizonyítékot? Szagoltad az Ő ruhája illatát a feltámadás után? Odatetted a kezedet, tapintottad a lyukat a szegeknek a helyén? Nem. Mégis hiszel Benne. Mégis! Így van? Mert ez az igazság, ez a valóság.

Gondolkoztam, hogy milyen példaként lehetne ezt szemléltetni, de semmi jobb példa igazából nem jutott eszembe, csak az, hogy olyan ez a világ, mint egy kis doboz. Úgy élünk ezen a földön, mint egy kis gyufásdobozban, korlátok között, de ez a kicsi doboz valójában valami nagyon nagy rész. A szellemi birodalom nem a fizikai kézzel foghatónak a része, hanem fordítva. A nagy-nagy végtelen, széle-hossza meghatározhatatlan végtelen szellemi birodalomnak a része ez a kicsi doboz, az a világ, amiben élünk. Az a szellemi világ, ami öröktől fogva volt, és örökké lesz, valóságosabb, mint ez a fizikai. Mivel mi emberek vagyunk, és időnként testiek és érzékiek vagyunk, ezért azt gondoljuk, hogy ez a fizikai valóságosabb, mint a szellemi. Azért, mert kézzelfogható, mi azt hisszük, hogy valóságosabb, ahogy Tamás is gondolta. Ha meg tudom fogni, ha meglátom, ha érzékelem, megtapintom, akkor elfogadom. Ez a kicsi doboz számunkra az óriási dolog, miközben van ennél egy még óriásibb dolog: az a szellemi birodalom, ami örökké igazság és örökké valóság. Amiben az a való igazság, az a valóság, hogy Jézus sebeiben meggyógyultál, és az a valóság, hogy te mindennel meg vagy áldva. A hit, ami benned van, az ebből a látható birodalomból kinyúl abba a láthatatlan birodalomba, és ide beszélítja.

És amit meg kell látni a hittel kapcsolatban, hogy a Zsidókhöz írt levél 11,1 nem azt mondja, hogy a dolgokat a nem létezőből előszólítjuk létezővé a hitünk által, hanem azt mondja, hogy a nem láthatóból szólítjuk elő láthatóvá a dolgokat.

Zsidók 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

A hit a reménylett dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. Ahogy meg vagy győződve arról, hogy Jézus feltámadt a halálból, úgy meggyőződve lehetsz arról is, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál. Amikor ez a szellemi valóság uralmat vesz az életed felett, és elkezd uralkodni az érzékszerveid, az érzelemvilágod, a lelked felett, akkor az valóságba jön. Sok kereszténynek ez a problémája, hogy jobban hisz annak, amit tapasztal, amit érez, amit meg tud fogni. Mintsem annak az igazságnak, annak a szellemi örökkévalóságnak, amit Jézus már bevégzett értünk. Remélem, nem voltam bonyolult.

Tudomásul kell venni és tudatosan figyelni kell nekünk arra, én úgy hiszem, hogy nemcsak ez a fizikai világ létezik, amit érzékelünk az érzékszerveinkkel. Az ördög rá akar venni minket, hogy testiek legyünk, érzékiek legyünk. Írja a Korinthusi levél, hogy az érzéki ember nem foghatja meg Isten Szellemének dolgait.

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki, meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Pontosan erről beszél. Akit az érzékszervei, az érzelemvilága, a lelkivilága irányít, a meg nem újított gondolkodásmódja, az nem tudja felfogni, és nem tudja megérteni azt, hogy Isten a szellemi birodalomban mit végzett el, és hogy Ő hogyan viszonyul hozzánk. Ahogy mi megismerjük az Igéből azt, hogy Ő mennyire szeret minket, milyen nagy dolgot végzett el bennünk, Ő milyen jóvolttal van felénk és jó dolgokkal látott el bennünket, úgy képesek leszünk ebben hinni. És a hiteddel tudod ezt így valóságba szólítani.

Ha mindig arra figyelünk, és mindig az van a szemünk előtt, amit a világ sulykol belénk, akkor ez kilátástalansághoz vezet majd, korlátok közé szorít, és tényleg dobozban leszünk, nem léphetjük túl a saját árnyékunkat. Ha mindig ebben gondolkodunk, akkor ez meg fogja határozni és be fogja korlátozni az életünket. Amikor hajlandó vagy és kész vagy arra, hogy túlnézz a magad korlátain, és meglásd, hogy a te Istened korlátok nélküli Isten, Ő ráadásul nem messze van, kint a szellemi birodalom a 25. sugárútján túl valahol, hanem benned él, közel van hozzád. Amikor ezt meglátod, ez erővel tölti fel az imádságaidat. Akkor tudni fogod, hogy nem úgy kell imádkoznod, hogy: „Ó, Istenem, hallgass meg engem, valahogy nyújtsd ki a kezéd rám, érints meg valahogy!”, hanem tudod, hogy Ő ott van benned. Amikor leülsz az ágyad szélére, ott ül melletted, vagy igazából benned van, nem kell magadból kifelé tekintened, hogy meglásd Őt. Halleluja!

A szellemi világ valóságosabb, mint ez a fizikai világ. Tudjuk azt, hogy ez a fizikai világ, amiben élünk, ez a szellemi világból állt elő. Ezt írja a Teremtés Könyve ott az elején. Ez a világ, amiben élünk, időleges, nem örökkévaló. Bármennyire is úgy gondoljuk, hogy örökké fogunk élni, és ez a világ így fennáll majd még nagyon sok ideig, ez nem így lesz.

Ha csak a természetes szemeiddel nézzük a dolgokat, azt, ami körülöttünk van, és ami bennünk van, akkor végig tudunk menni úgy az életünkön, hogy félig vakok vagyunk. Vagy teljesen vakok vagyunk arra, hogy Isten mit csinált, mit tett értünk. Ez a szellemi értelemben vett vakság a hit korlátja. Ez a legnagyobb korlát, én úgy hiszem, az ember életében. Amikor a szellemi szemeid nem nyílnak meg. Mondhatni úgy is, hogy az értelmed szemei nem nyílnak meg a te szellemi mivoltodra Krisztusban. Amikor nem látod meg a gondolkodásmóddal sem, az érzelmeiddel, az akaratoddal azt, hogy mennyire nagyon áldott vagy Krisztusban. Ha nem látod ezt meg, ugyanúgy, mint ahogy megláttad azt, hogy Jézus feltámadt a halálból és hiszed ezt, meg kell látnod mindazt, amit Ő bevégzett a kereszthalála által. Sokkal-sokkal több minden van Krisztusban, mint amit mi abból megtapasztalunk és megélünk. Úgyhogy bátorítalak téged, hogy úgy közelíts ehhez a dologhoz, hogy elmélkedj

azon, amit Isten mond rólad az Igében. Ha a keresztényeknek csak a napi ötperces vagy tízperces időtöltése lenne az, hogy elmélkednek például a Jelenések első fejezetének hatos versén, akkor nagy változás lenne az életükben:

Jelenések 1,6.

6. És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

Azt olvastuk itt, hogy Jézus tett minket királyokká és papokká a mi Istenünk előtt. Tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Tehát, ha ezen gondolkodnánk csak napi öt vagy tíz percet, hogy mit jelent az, hogy királyok és papok vagyunk? Ha meglátnánk Isten irgalmát felénk, ha meglátnánk Isten irántunk való szeretetét, ha meglátnánk mindezt, akkor egy sokkal magasabb szinten élhetnénk. Szeretnél egy magasabb szinten élni? Szeretnél nagyobb békességben élni? Jobb testi állapotban élni? Jobb lelki állapotban élni? Jobb anyagi körülmények között élni? A hited erőteljes működésének alapja az, hogy tudod, ki vagy te Krisztusban, ki vagy te Őbenne. Szerinted mi lenne, ha gondolkodnánk naponta legalább 5-10 percet azon, de minden nap, rendszeresen, hogy mit jelent az, hogy királyok és papok vagyunk? Mi lenne, ha imádkoznál efelől, hogy Isten adjon neked megértést erről, nem pedig afelől imádkoznál, hogy Isten adjon neked gazdagságot?

Akkor megláthatnád azt, hogy vajon hogyan viselkedik egy király. Vajon hogyan beszél egy király? Vajon mit képvisel egy király? Milyen jogai vannak egy királynak? Mit jelent ez az én életemben, mi a szellemi valósága ennek, hogy én egy király vagyok? Ezt megragadnád, és nem mondanád azt, hogy de hát én ezt nem érzem, én ezt nem látom, én ezt nem szagolom, nem tudom ezt megfogni, én nem gondolom ezt, de akkor is a szellemi igazság az az, amit Isten mond rólad. Csak ezt meg kell valahogy fogni, ezt el kell képzelni, bele kell ebbe gondolni, ezen elmélkedni kell. Amikor elmélkedsz ezen, akkor jön ez valóságba, így működik a hit, hogy a láthatatlanból, mert a láthatatlan világban ez való igazság, hogy te király vagy, és nem csak király, pap is vagy. Tett téged királynak, pappá az Ő Istene előtt, mondja az Ige Jézusról, az Atya előtt. Vajon mit képvisel egy király? Kell-e neked elváltozni egy királynak a gondolkozás módja irányába, az értékrendje irányába? Az 1Péter 2-ben a 9-es, 10-es vers mondja:

1Péter 2,9. Egyszerű fordítás

9. Ti azonban kiválasztott nép vagytok, papok királysága és szent nemzet. Olyan nép, amely csak Isten tulajdona. Azért választott ki benneteket, hogy mindenkinek hirdessétek Isten nagy tetteit, és nyilvánvalóvá tegyétek az ő kiválóságát. Mert ő hívott ki bennünket a sötétségből a világosság csodálatos birodalmába, ahol ő maga is lakik.

Az Ige kijelenti itt rólunk, ha érzed, ha nem, ha gondolod, ha nem, ha meg tudod fogni a fizikai érzékszerveiddel, ha nem, hogy te az Ő tulajdona vagy, kiválasztott nép vagy, pap, királyság, szent nemzet. Ki vagy hívva a világosságra, te a világosságban vagy. Ó, pásztor te nem tudod, miről beszélsz! Olyan sötétséget érzek magam körül, úgy össze vagyok zavarodva, még a csekkjeimet sem tudom kifizetni, különben is itt fáj, meg ott fáj, meg amott fáj, meg ezt mondta az orvos, és mennyire utál engem a szomszéd, én meg mennyire utálok az ő kutyáját! Te nem tudod, mi van bennem, pásztor, hogy lenne már ez igaz az én életemben?

Visszatérek az alkalom legelejére, van a fizikai értelemben vett hit, az a természetes hit, ami mindenkinek van, a hiszem, ha látom. Azért hiszed azt, hogy gyenge vagy, mert ez a tapasztalatod. A fizikai érzékszerveid alapján való tapasztalatod az, hogy te beteg vagy, hogy szegény vagy, hogy gyámoltalan vagy, hogy összezavart vagy, meg nem tudom, milyenek gondolják magukat az emberek, meg szerencsétlen, kisnyugdíjas, meg nagy nyugdíjas, jó vállalkozó, rossz vállalkozó. Mindenfélét gondolnak az emberek magukról természetes szinten. Ez a természetes dobozba zárt valóság, itt a földön. De van valami, ami ennél magasabb rendű, ami örökkévaló, ami a láthatatlan, amire neked nézned kell, mert mi hitben járunk, nem

látásban. A láthatók azok ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. Választhatsz, miben hiszel, mit fogadsz el valóságként az életedben? Mi az igazi valóság a te életedben? Mi a te igazi identitásod a te életedben? Mi az, ami igazán uralkodik feletted? Az, aki vagy te Krisztusban, vagy amit érzékelsz az érzékszerveiddel? Ez fogja eldönteni azt, hogy milyen erős leszel a hitben, meddig tudsz eljutni, mire összpontosítasz, mire nézel. Arra nézel, hogy én csak húsz éves vagyok, vagy én már nyolcvanöt éves vagyok, vagy itt fáj, ott fáj, azt mondta az orvos, ilyen körülményeim vannak, ennyi bevétel van havonta, erre lenne szükségem, így beszélt velem a gyermekem, úgy beszélt velem a házastársam? Mire figyelsz, mire összpontosítasz?

Az Ige itt azt mondja, hogy Isten számára elválasztott vagy, Isten számára kihívott vagy, szent vagy, megszentelt vagy, Isten királysága és szent nemzete vagy, kiválasztott vagy, a világosságra kihozott vagy, a sötétségből ki lettél hozva! Ez az a fajta szellemi valóság, amit a fizikai érzékszerveiddel nem láatsz, de a hitteddel megláthatod, megfoghatod, és azt mondhatod, hogy ez vagyok én, ez az én igazi való lényem! Ez a te való igazi lényed a szellemedben, ez vagy te! Az igazi éned az, ami ott belül van, ami Isten képére és hasonlóságára újjászületett. Ez vagy te. Mondd: Ez vagyok én, egy szent nemzet, Istennek elhívottja, kiválasztottja vagyok, a világosságban élek, ez uralkodik felettem, és nem a világ uralkodik felettem! Ámen. Most, ha hallottátok volna magatokat, hogy ezt hogyan mondtátok, az egy tízes skálán a kettes, hármas. Csak mondogatod, de amikor ez igazán él benned, és ez nem fog úgy élni, hogy ezt egyszer elmondod. Senkiben nem fog ez úgy valóságként élni, hogy erről hall egy tanítást, egy jó üzenetet vasárnap. Nem fog ez valóságként élni benned úgy, hogy ez uralkodjon feletted, csak akkor, ha ezzel időt töltesz, ha elmélkedsz rajta, gondolkozol ezen, ha teljesen átítatod magad vele, és akkor ez elkezd uralkodni az életed felett.

1Péter 2,10. Egyszerű fordítás

10. Ti a múltban nem tartoztatok Istenhez, most azonban Isten népévé lettetek. Régen nem ismertétek Isten kegyelmét, most pedig a kegyelmébe fogadott benneteket.

Szoktad-e mondani azt, hogy Isten kegyelme igen nagy felettem? Ez akkor is így van, ha nem érzed. A kegyelmébe fogadott. Neki van egy jóindulata, egy jóvolta feléd. Amikor te még az Ő ellensége voltál, így írja az Efézusi levél, Ő már akkor szeretett téged. Hogyne inkább szeretne, és hogyne inkább adna meg neked minden jót most, hogy már az Ő gyermekévé váltál? Ez ellene megy sok vallásos, és sok karizmatikus tanításnak is, akik azt tanítják, hogy jó-jó, Isten szeretett minket, megmosott minket a bűneinktől, elfogadtuk Őt, de most már, ha újjászülettél, figyelj oda a dolgaidra, mert ha nem jól csinálsz valamit, akkor aztán lesz a dádá Istentől! Pedig az Ige pont az ellenkezőjét mondja, hogy sokkal inkább szeret, sokkal inkább megmenekülünk, sokkal inkább megtartatunk a haragtól Óáltala, aki már akkor szeretett minket, mikor mi nem szerettük Őt viszont. Most, hogy viszont szeretjük Őt, most ne szeretne legalább ennyire? Dehogynem! Ha ez él benned, akkor ez arra fog téged sarkallni, hogy igazán, szentül és elkülönítve élj a világtól Őbenne és Őelőtte, nem pedig arra bátorít, hogy ha Isten szeret így is, úgy is, akkor azt csinálod, amit akarok! Nincs felhatalmazás arra, hogy bármit csinálj, bárhogyan.

Ha igaz ez az igevers itt az 1Péter 2,9–10-ben, hogy mi királyok vagyunk, papok vagyunk, elhívottak vagyunk, szentek vagyunk, a világosságra vagyunk kihívva, mi bajunk lehet? Mi miatt hagyhatja el bármikor is bármiféle panasz a szánkat? Mi jogosít fel bennünket arra, hogy bármi miatt nyafogjunk, nehezteljünk, vagy problémánk legyen? Mutass, vagy mondj nekem bármilyen indokot, ami felhatalmaz engem arra, hogy bármiféle kifogásom legyen az étellel, amikor ennyire szeretett, ennyire áldott vagyok, és ennyire jó dolgom van Krisztusban. Jó, de én ezt nem érzem! Attól még ez a valóság. El kell jutnod arra a helyre, ahol a szent valóság nagyobb az életedben, mind a fizikai valóság. Ez a fizikai mulandó, egy időtől fogva volt és egy ideig lesz, elmúlik. A szellemi igazság, amit itt most felolvastam, ez örökkévaló.

2Korinthus 4,6.

6. Mert az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy megismerjük Isten dicsőségét, mely ragyog a Jézus Krisztus arcán.

Ugyanúgy ezt a példát hozza Pál, ahogy a teremtéskor a sötétségből világosság lett, ugyanúgy a te szellemedben a sötétségből világosság lett. Te egy megvilágosodott ember vagy. Én megvilágosodott? – gondolják az emberek. Dehogyan, egy csomó mindent nem értek, egy csomó mindent nem tudok, egy csomó mindenre nincs rálátásom, egy csomó mindenről nincs ismeretem! Ha ezt mondod, tudod, mi alapján mondod ezt? A lelked, a tested, és az érzékszerveid alapján. De Isten azt mondja rólad, hogy a szellemed megvilágosodott. Sőt az Ige azt mondja, hogy a kenet benned van, elvezérel téged minden igazságra, és nincsen szükséged arra, hogy tanítson téged bárki, mert az a kenet, ami benned van, megtanít téged mindenre. Ezt mondja az Írás? Ez igaz? Igaz. Ott van benned Isten tökéletessége. Ott van benned Isten Szelleme. Mi kell még ezen kívül? Mi az, amire még szükségünk van? Mindenünk megvan. A korinthusi gyülekezetnek, amely egy testi, nagyon gyermekes gyülekezet volt, azt írta Pál apostol a Szellemed által, hogy minden a tiétek. Minden a tiétek! Tudod, ahogyan gondolkodsz ezen, az meghatározza a hitedet ezzel kapcsolatban. Ha úgy gondolkodsz, ahogy Krisztus gondolkodik, mivelhogy Krisztus értelmében benned van, ezt is a Korinthusi levél írja, akkor azt fogod mondani és azt fogod látni, hogy valóban ez az igazság, és ami itt látható körülöttem, ez elmúlik, nem ebbe helyezem a hitemet!

Egy másik helyen az igevers azt mondja, hogy azok az emberek, akik csak ebben a fizikai létben bizakodnak, ebben van a reménységük és a bizodalmaik, minden embernél nyomorultabbak. Akik a fizikai dolgok alapján hozzák meg mindig a döntéseiket, mindig ez alapján ítélnék, mindig ez alapján döntenek. Oké, pásztor, értem én, hogy minden az enyém, meg áldott vagyok, meg sikeres vagyok a szellememben, de fáj a torkom, fáj a hátam, fáj a derekam, nincs elég pénzem, nincs akkora hitem, mint Pálnak, nincs akkora hitem, mint Péternek, vagy mint Jézusnak volt, hát az egy különleges dolog, nincs akkora hitem, mint a szolgálóknak! De a Biblia nem ezt írja, hanem azt írja a 2Péter levélben:

2Péter 1,1–2. Egyszerű fordítás

1. Simon Péter, Jézus Krisztus szolgálója és apostola, üdvözlését küldi mindazoknak, akik velünk együtt ugyanazt a drága hitet kapták Istenünk és Üdvözítőnk, az igazságos Jézus Krisztus által.

2. Mind több és több kegyelem és békesség töltsön be titeket azáltal, hogy Istent és Urunkat, Jézust, személyesen és egyre mélyebben megismeritek.

Hoppá! Micsoda? Ugyanolyan hitem van, mint Péternek? Olvassuk ezt még egyszer el. Megnéztem az eredetit is, a Károlit is, az Egyszerű fordítás sokszor próbál megmagyarázni olyan dolgokat, amik nem úgy vannak. Én nagyon szerettem az Egyszerű fordítást, de itt óvatosnak kell lenni, nem építünk teológiát különböző fordításokra, de a mi Bibliánk és a Károlit is ezt mondja. Csak olyan hihetetlen, hogy Simon Péter, Jézus Krisztus szolgálója és apostola üdvözlését küldi mindazoknak, akik velünk együtt ugyanazt a drága hitet kapták, Istenünk és Üdvözítőnk, az igazságos Jézus Krisztus által. Emlékszel az efézusi levélre, hogy Isten adta kinek-kinek a hit mértékét? Ez a hit ott van benned! Mint ahogy a legutóbbi alkalmon is mondtam, ott van benned az a fajta teljesség, tökéletesség, amint Ő van, úgy vagy te is ezen a világon. A szellemed érett, felnövekedett ott belül, a lelked nem, a gondolkodásmódod nem, a tested meg főleg nem. De az az isteni dicsőség ki akar onnan belőled áradni. Minél inkább megnyitod magad erre, minél inkább meglátod ezt, annál nagyobb fényesség vagy világosság, amit Isten oda teremtett, annál nagyobb fog kijönni onnan. Ez a megismerés által van.

Hogyan lesz az embernek hite? Úgy, hogy hallja az Igét. Ha hallod azt, hogy mit tett érted Jézus, hogy milyen tökéletes és bevégzett munkát végzett érted, akkor hinni fogsz benne. Minél jobban és minél többet hallasz erről, annál erőteljesebb a hited benne. Igen, én megváltott vagyok. Igen, én király vagyok és én uralkodom az életben az egy Jézus Krisztus

által! Mert hallod ezt, hallod ezt, hallod ezt, és hit keletkezik benned. A hit ott van már benned, csak ha nem tudsz róla, ha nem látod ezt, akkor soha nem fog ez felszabadulni benned. Az Efézusi levél 1,3 mondja, hogy mindennel meg vagytok áldva szellemben a Krisztus Jézusban. Ki kell képeznünk az elménket abban, hogy a szavaink ezzel kapcsolatban hatalmas erőt szabadítanak fel. Amikor azt mondom, hogy én ilyen vagyok, meg olyan vagyok, meg amolyan vagyok, akkor azzal elismered azt, hogy az uralkodik feletted. Amikor azt mondom, hogy gyenge vagyok, hogy összezavart vagyok, depressziós vagyok, skizofrén vagyok, akármilyen vagyok, akkor megengeded ennek a dolognak, hogy uralkodjon feletted.

De amikor azt mondom, hogy az vagyok, amit a Biblia mond rólam: áldott vagyok, sikeres vagyok, győztes vagyok, felkent vagyok, tisztán látó vagyok, éles elméjű vagyok, ez vagyok én, ez a szellemi valóság, és ezt akarom, hogy uralkodjon az életem minden területén, akkor azzá válsz.

Ami miatt itt sok keresztényben van egy meghasonlás az, hogy olyan dolgokban próbálnak hinni, amik nincsenek. Azt mondják, hogy ez nincs, ezért én úgy szólítom, hogy az van, és akkor ebben hiszek. De a Biblia nem tanítja azt, hogy olyan dolgokban higgyél, amik nincsenek, hogy azok láthatóvá jöjjenek, hanem olyan dologban kell hinned, ami láthatatlan, de van, tehát létezik. Csak olyan dologban lehet bibliai alapokon működő jó hited, ami a szellemvilágban van és létezik. Az van! Tehát valóságos a gyógyulásod, valóságos a bővülködésed, valóságos a tisztánlátásod, a józanságod, az egészséged. Minden, amiről Krisztus beszélt, hogy valóság, az valóban az, egy magasabb szintű valóság. A valóságot ragadja meg a hited és azt mondja, hogy a láthatatlanból a láthatóba hozom a hitem által, ez az enyém! Ámen.

Próbálnak emberek úgy hinni a gyógyulásban, hogy én nem vagyok gyógyult, de azt mondogatom, hogy gyógyult vagyok, és akkor meggyógyulok. De ez így nem helyes, mert a valóság az, hogy te már meggyógyultál! Érted a különbséget, hogy mire tekintesz, miből akarsz mit csinálni? Egy nem valóságosból próbálsz egy valóságot csinálni. Egy nem igaziból egy igazit csinálni. Én nem vagyok gazdag, de nagyon hiszek benne és akkor gazdag leszek! De ez így nem igaz, mert te már gazdag vagy, csak nem látod, és ebben kell hinned, hogy ez valóságba jön a látható életben is! Érted a különbséget? Sok embernek a hite itt megfeneklett, mert nem működik ez így rendesen. Abban hihetünk, ami a szellemi valóság, amit Isten Igéje kijelent rólunk. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván az igazságnak éljünk. Akinek sebeivel gyógyultatok meg. Ha az az igazság, hogy Ő eltörölte minden bűnödöt, akkor te hihetsz ebben, és kijelentheted: Nincsen bűnöm! Szellemi értelemben, a szellememben nincsen bűn, tiszta vagyok, tökéletes! A lelkeemben, a gondolatvilágomban, a testemben vannak dolgok, amiket rosszul teszek, és ott bünt követ el az ember, de a szellemem, a belső emberem a szent Szellem által el van pecsételve. Semmilyen ördögi, semmilyen démonikus, semmilyen sötét dolog nem fér hozzá, senki nem fér hozzá. Nem lehetséges, hogy a szellememben démonikusan megszállott legyek. Veled sem lehetséges. Mint ahogy nem lehetséges az, hogy te skizofrén legyél keresztényként, mert Jézus nem skizofrén, és ahogy Ő van, úgy vagyunk mi is ezen a világon. Amikor a lelkedben a skizofrénia tünetei jelentkeznek, vagy a depresszió tünetei, vagy bármilyen tünet, akkor tudnod kell, hogy ez nem a te valódi éned, ezek a fizikai érzékszervek alapján működő hit megfogható dolgai. Választhatsz, hogy elfogadod, hogy ez uralkodjon feletted, vagy azt mondom, hogy nem, a szellemi örökkévaló igazság az egyedüli igazság felettem mindig és mindenkor! Mindegy, hogy most nehezen fizetem a csekkjeimet, meg hullámvölgyben van esetleg az életem, akkor is az az igazság, hogy én áldott vagyok, győztes vagyok és sikeres vagyok! Ez vagyok én. Ez a való igazság és ez a valóság.

Számomra ez jobban valóság, mint amit a fizikai értelemben megélek. Így működik a hit. A képzelőerőd, a gondolkozásmódod, amikor erre figyel, ezt látja, erre összpontosít, akkor ez élővé, erőteljessé teszi a hitedet. Ha nem így gondolkodsz, nem erre figyelsz, állandóan a

körülményekre figyelsz, hogy neked milyen nehéz, milyen rossz – ami valóban rossz lehet, mert érnek bántások, érnek visszaesések, érnek csalódások. Mindannyiunkat érnek. Jézus megmondta, e világon nyomorúságotok lesz, de bízzatok, én legyőztem a világot! Akkor melyik az, amire nagyobb hangsúlyt fektetsz? Ó, Jézus megmondta, hogy nyomorúságos lesz az életem! Ez igaz, nekem aztán tényleg, ha tudnád, pásztor! Az a fele nem érdekel, amit Jézus mondott, hogy Ő legyőzte a világot? Esetleg az az Ige nem érdekel, amit a János levélben olvasunk? Ez igazán mellbe vágja az embert.

1János 4,4.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot. Álljunk meg egy pillanatra, te kitől születél? Újjászületél? Újjászületél, azaz azt mondja az Ige rólad, hogy legyőzöd a világot. Én legyőzöm a világot? A világ úgy uralkodik felettem, ahogyan csak akar, dehogyis! Ha így beszélsz, ez az érzékszerveid alapján lévő hit. Majd persze legyőzöm a világot, elhiszem ezt, ha látom! Ha valóban tele lesz a zsebem, ha valóban nem fáj majd semmim, akkor majd elhiszem! De nem így működik a hitünk! Mi hitben járunk, nem látásban, nem érzékelésekben. Mindaz, ami az Istentől születik, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a Jézus hite? Az Ő hite, vagy a pásztornak a hite, vagy kinek a hite? A mi hitünk. Na még egyszer!

1János 4,4–5.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

Halleluja!

5. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!

Te hiszed, hogy Jézus Isten Fia? Fel a kezekkel! Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? Elmélkedünk-e ezen? Gondolkozunk-e ezen napi öt perccel, tíz perccel? El tudjuk-e ezt képzelni, én legyőzöm a világot? Mit jelent ez, hogy a világ uralkodik felettem? Tudod, nem ostoba, hiábavaló képzelgésekről beszélek, hanem az Igén való elmélkedésről. Van egy nagyon jó szó erre, csak az okkult világ kikaparintotta magának, és ha ezt a szót mondom, hogy meditáció, akkor mindenki a távol-keleti buddhizmusra, meg filozófiákra gondol, pedig ez egy bibliai dolog. Ennek is megvan az eredetije. Amikor elmélkedsz, amikor forgatod ezt magadban, akkor meditálsz. Nem úgy meditálsz, hogy közben zümmögsz, hanem ezt forgatod magadban. Mint ahogy Mária, amikor szólt hozzá az angyal, akkor forgatta magában, hogy miként léssen az, hogy szülök Fiat és a Szent Szellem beárnyékoz engem? Ezt forgatta magában, elmélkedett róla, gondolkozott ezen. Ki kell képeznünk az elménket abban, hogy igazából mindaz, amiről ma szó van, tanulható és fejleszhető. Ehhez kell egy összpontosítás. Odafigyeléssel, úgy hiszem, nagyon magas szintre el lehet jutni. Ami probléma sok kereszténynél az, hogy engedik, hogy a világ hiábavalósága uralkodjon felettük. Nehogy valaki félreértse, amit most mondok, de van egy olyan jelenség a világon, de van egy olyan kialakult kulturális közeg Magyarországon is, amely a műveletlenségnek és az igénytelenségnek a kultúrája. A totális igénytelenség kultúrája. Ha nem tudod, miről beszélek, akkor kapcsold be a tévét! Ne kapcsold be persze tévét! Tehát azok a fajta reality műsorok, meg szórakoztató műsorok, amelyek annyira habosak, felszínesek és annyira igénytelenek, ezek próbálnak hatást gyakorolni rád, hogy te is így gondolkozz, te is így elmélkedj! Én hiszek abban, hogy az életünket igényesen kell élnünk. Kell, hogy legyen egy belső igényed arra, hogy nem beszélsz akárhogy. Nem engedsz meg magadnak akármit, hogy kijöjjön a szádon, sőt, tovább megyek, hogy ez kapcsolódjon a mai naphoz, nem engedsz meg akármit, hogy gondolkozz rajta, forgasd magadban, vagy elmélkedj rajta! Ír erről a Biblia is, hogy a gondolat megfogván tud bűnt szülni, amikor forgatsz magadban dolgokat, amikor elmélkedsz

dolgokon. Ugyanígy a jó gondolatok is megfogannak benned és szülnék jó dolgokat. De igényesnek kell lenned a tisztaságodra, a becsületedre, igényes kell, hogy legyél a józanságodra!

Nem szabadna megengednünk azt, hogy az érzelmeink hullámvölgyei határozzanak meg bennünket. Az éppen aktuális érzelmi állapotunk nem kellene, hogy irányítson bennünket, van épp elég ember a világon, aki így éli az életét. Ahogy éppen érzi. Sok keresztény egyszerűen nem eléggé igényes a gondolkozásmódjára. Egyszerűen nem eléggé igényes az érzelmeire és nem eléggé igényes a viselkedésére. Nem tökéletességről beszélek vagy tökéletesség elvárásáról, én sem vagyok az. Láthattad, hallhattad egy párszor, amikor beszélgettem veletek, hogy én sem vagyok tökéletes a lelkemben meg a testemben. Most nem fogom magam nagyon lehúzni itt előttetek, ismertek anélkül is. De erre törekednünk kell, hogy igényesek legyünk! Nem csupán a külső látszatnak megadni azt, hogy mi milyen szépek, milyen csillogóak, milyen szuperek vagyunk, hanem ez egy belső igényünk kell, hogy legyen, hogy nem engedek meg magamnak akármit, hogy azon gondolkodjam. Olyan szépen fel tudjuk öltöztetni a testünket öltönnyel, szép, mandzsettás inggel vagy bármivel, de a lelkünk is felöltözött? A gondolatvilágunk is felöltözött? A szándékaink is felöltözöttek? Az akaratunk is felöltözött? Az Efézus 4,24 mondja ezt:

Efézus 4,24.

24. És felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.

Valóságos szentségben és igazságban lettél újjá teremtve. A szellemedben te ilyen vagy. Tudtad ezt? Ott belül tökéletes vagy, ezt öltsd fel a külső emberedre is! A lelkedre is, az érzéseidre is, és a gondolataidra is. Amikor keresztények nyilvános Facebook posztokban alázzák egymást és szidják egymást, akkor az ördög nevet a markába és azt mondja, hogy nem kell csinálnom neked ezekkel semmit, elég bolondok ahhoz, hogy saját magukat fölemésszék! Nevet a markában. Az Efézus 4-re lapozzál, kérlek! A 17-es, 18-as vers mondja az Egyszerű fordítás szerint:

Efézus 4,17–18. Egyszerű fordítás

17. Azt mondom tehát, sőt, figyelmeztetek benneteket az Úr nevében, hogy ezentúl már ne úgy éljétek, mint az Istent nem ismerő, Izráelen kívüli nemzetek! Mert ők a saját fejük után mennek,

18. És a gondolkozásuk elsötétült. Eltávolodtak az isteni élettől, mivel nem ismerik Istent és a szívük megkeményedett.

Ha Pál minket itt felszólít arra, hogy ne úgy éljünk, ahogy éltünk régen, és ahogy élnek sokan, ebből azt a következtetést tudjuk levonni, hogy tudunk így élni. Tudunk úgy élni, mintha nem lennénk keresztények. Tudunk úgy élni, mintha nem hinnénk abban a szellemi valóságban és igazságban, hogy milyen áldottak vagyunk. Tudunk így élni? Sajnos, ez a fizikai valóság, hogy akár tudunk így is élni. A hiábavaló gondolkodásmóddal kapcsolatban kiírtam a szótárból a görög szónak a jelentését. Mert itt az egyik legnagyobb problémája Pálnak ezekkel az emberekkel az, hogy a gondolkodásmódjuk elsötétült, és hiábavaló gondolatokat engednek meg maguknak. Azt érti itt a szótár a hiábavaló szó alatt, hogy hiábavaló, haszontalan, felesleges, értelmetlen dolog. Hiábavalóság, haszontalanság. A gondolkodásmódra mondja ezt. Mik ezek a hiábavaló gondolatok? Mik ezek a hiábavaló elképzelések? Mik ezek? Amikor nem használjuk helyesen az elménket, amikor nem összpontosítunk Isten Igéjére, amikor megengedjük a félelem gondolatait, amikor megengedjük a kilátástalanság gondolatait, amikor megengedjük a fájdalom szavait, akkor ezek a hiábavaló, értelmetlen, fölösleges gondolkodásmódunk eredményei. Haszontalan, kicsapongó, elkószáló, hiábavaló gondolatok. Pál apostol azt mondja, hogy egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, célegyenest előre, nekifeszülve futok a cél felé az onnan felülről való elhívásom jutalmára. Hogyan tudom ezt megtenni, hogy célegyenest előre futok, és csak arra

összpontosítok? Meg van írva a Példabeszédekben a 4. fejezetben. Szeretném nektek felolvasni, hogy hogyan lehet jól előrehaladni.

Példabeszédek 4,25–27.

25. A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökeid egyenest magad elé irányuljanak.

26. Egyengesd el lábaid ösvényeit, s minden te útjaid állhatatosak legyenek.

27. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el lábadat a gonosztól.

A szemeid előre nézzenek! Pedig szeretünk arra nézni, hogy a másoknak milyen jól megy a sora. Szeretünk arra is nézni, hogy az az út lehet, hogy könnyebb volna. Erre irigy meg féltékeny vagyok, arra meg haragszom. Annak problémája van velem, az meg annyira szeret engem, ezért odahúzó magam mellé. Nem ezt mondja az Ige, hanem előre! A fókuszunk, a központunk Jézuson kell, hogy legyen, és ehhez kell egy összpontosított tekintet. Kell egy összpontosított képzelet, egy fókuszált képzelet. Ha ez nincs meg, akkor távolra kerülünk az isteni teljességtől. Mivel ugyanez történt meg a zsidókkal, hogy a fókuszról levették a szemüket, ezért idézte nekik Jézus az Ésaías könyvét.

Máté 13,14–15.

14. És beteljesedék rajtuk Ésaías jövendölése, amely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjetek:

15. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkal, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Ez az isteni élettől való elidegenedés egy borzasztó állapot! Nekünk addig kell elmélkednünk az Igén, amíg ki nem alakul bennünk egy kép róla. Addig kell gondolkodnod arról, mit jelent az, hogy tett Ő téged királlyá és pappá, amíg ki nem alakul benned egy kép, hogy te király vagy és pap vagy. Ez egy olyan dolog, amit senki, de senki, nem tud helyetted megtenni. Ha én minden alkalommal egy órát prédikálnék erről, akkor sem tudom a te képzeletedet irányítani, csak esetleg segíteni tudok, de neked kell elképzelned, neked kell elmélkedned ezen, neked kell ezt forgatnod magadban, mert ezt nem tudja megtenni helyetted senki. Vannak dolgok, amiket nem tudsz megtanítani a gyermekednek, csak rá tudod vezetni őt, de azt neki kell megtapasztalnia. Például rágógumit fújni. Meg tudod-e tenni helyette? Nem tudsz bemászni az ő szájába. El tudod neki magyarázni, tudsz neki segíteni, hogy hogyan csinálja, de neki kell ráérezni arra, neki kell elhinni azt, hogy erre képes, és neki kell ezt megtapasztalnia. Ugye? Ugyanígy egy csomó dolgot el tud mondani neked egy prédikátor, tanító, vagy pásztor, de neked ezt meg kell tapasztalnod.

Olyan dolog ez, mint amikor van egy kis pocsolya, él benne egy kis ebihal, és azt mondod neki, hogy figyelj, létezik egy hatalmas óceán! A pici ebihal ott a kis pocsolyában azt mondja, hogy miről beszél ez? Milyen óceán? Hát itt vagyok ebben a kis pocsolyában, egy négyzetméteres és jó sáros. Milyen tiszta, hatalmas óceánról beszélsz? Egy kútban levő békának magyarázd már el, hogy létezik az Atlanti-óceán! Ezt meg kell neki tapasztalnia, meg kell neki látnia. Neked is meg kell látnod azt, hogy ez a kis doboz, amiben élünk, ez egy korlátozott valami, van ennél sokkal hatalmasabb és sokkal teljesebb és sokkal bőségebb és sokkal szélesebb dolog. Ahogy írja Pál apostol, hogy Isten szerelme és a szeretete a mi irányunkban nem egysíkú vagy kétsíkú, hanem többdimenziós. Van szélessége, magassága, mélysége, hosszúsága, minden irányú, térbeli. Nemcsak egy ilyen picit szeret téged, hogy meghalt érted. Olyan óriási, hogy befogadni sem tudod teljesen mindet, és amikor megismered és elhiszed Istennek irántad való szeretetét, ahogy János mondja, így kezdődik az egyik levele, akkor tudsz ezzel a szeretettel szeretni. Mert akkor ez neked is meglesz, mint megtapasztalás. Semmilyen más módon nem tudsz szeretetben járni, csak olyan mértékben, amilyen módon te is megtapasztaltad azt Istentől. Nem megy másképpen! Egy pár Igét még, és akkor befejezem.

Zsoltárok 1,1–3. Egyszerű fordítás

1. Boldog és áldott, aki nem jár az istentelenek útjain, nem áll rá a bűnösök ösvényeire, és nem ül együtt a gúnyolódókkal,

2. Hanem abban leli örömét, ha az Örökkévaló tanítja, és éjjel-nappal azon gondolkodik.

Itt bizony sokunk megbukott a vizsgán, mert ez az éjjel-nappali gondolkodás, ez valahogy lecsökkent pár percre vagy pár órára. Ez ószövetségi igevers, de van itt egy következménye ennek, ha valóban így tesszük.

3. Olyan életerős lesz, mint a folyópartra ültetett gyümölcsfa: idejében hoz gyümölcsöt, s levelei örökké zöldellnek. Bizony, felvirágozik keze alatt minden, amibe kezd!

Ugye, mennyire szeretnénk ezt? Lehetőséged van erre, ebben élhetsz, ebben járhatsz, ez a tied. Mit kell ehhez tenned? Engedd, hogy Isten tanítson! Gondolkodj folyamatosan Órála! Ennek ez lesz a következménye. Mivelhogy sokan meg akarják ezt spórolni, nem akarnak tanulni és nem akarnak gondolkodni, hanem engedik, hogy az érzelmeik meg a mások véleménye befolyásolja őket, ezért nem élnek ebben az idilli állapotban. Miért van az, hogy sokan nem élnek ebben az idilli állapotban és nem olyanok, mint a folyóvíz mellé ültetett fa? Olyan erős lesz, mint a folyópartra ültetett gyümölcsfa, a maga idejében hoz gyümölcsöt. A levelei örökké zöldellnek, örökké, folyamatosan zöldellésben van. Bizony, felvirágozik keze alatt minden, amibe kezd! Ez nem a kiváltságosoknak az osztályrésze, hanem a miénk, csak van előtte itt egy feltétel, mert ez nem automatikus. Gondolkodni, elmélkedni, a képeket magad elé vetíteni arra, amit az Ige mond. Ne mondd azt, hogy nem vagy erre képes, mert akkor már egy negatív gondolattal ellene mentél annak, amit az Ige mond rólad! Mert képes vagy erre! Nem mondaná Isten, hogy ezt csináld, ha nem lennél rá képes. Képes vagy rá! Éjjel-nappal elmélkedünk. Ez az elmélkedés a képzeletünk része. A képzeletünk segítségével elmélkedünk.

A legnagyobb csoda az újjászületés. Csodálatosak a testi és a lelki gyógyulások, de a hétköznapi életed, a mindennapjaid akkor fognak igazán megváltozni, ha megtanulsz Krisztus elméjével gondolkodni. Ha megtanulsz úgy gondolkodni, ahogy Ő. Ha megtanulsz úgy gondolkodni, ahogy a szellemed gondolkodik, és nem tekinted magad egy másodosztályú állampolgárnak. Te a mennyország állampolgára vagy! Tudod, ha rossz érzéseid vannak, ha rossz kedved van, akkor helytelenül gondolkodsz, mert a gondolatvilágodat követik az érzelmeid, mindig. Ha helyesen gondolkodsz, akkor helyesek lesznek az érzelmeid is. Olyan sokan szeretnénk jó érzéseket, bensőséges, biztonságos, békés érzéseket megtapasztalni! Mi kell ehhez? Gondolkozz helyesen, és akkor jók lesznek az érzéseid! Az érzelmeid melléktermékei annak, amire figyelsz. Az érzelmeid a gyümölcssei annak, amire összpontosítasz, amire figyelsz. A hiányra figyelsz, vagy arra figyelsz, amid van? Az Ésaías 26,3 mondja: Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében... Teljes békességet szeretnél? Akkor Istenre figyelj! Ne arra, hogy milyen sérelem ért! Győztünk, áldottak vagyunk, sikeresek vagyunk!

Igazából mi nem a győzelem felé haladunk, hogy majd elérünk a győzelemhez, hogy majd beérünk a célba és akkor győzünk, hanem a győzelem állapotából indulunk el! Mi már győztesek vagyunk, és onnan indulunk el tovább. Pál apostol nem tudta ezt máshogy kifejezni, mint úgy, hogy győzteseknél is többek vagyunk az által, aki minket szeretett. Halleluja! Ehhez viszont kell egy másfajta gondolkodásmód. Ó, majd, ha elérek oda, majd, ha dolgozom, majd, ha elég pénzem lesz, majd, ha megteremtetem az egzisztenciát, majd, ha lesz férjem, majd, ha lesz feleségem, majd, ha lesz gyermekem, majd, ha lesz szolgálatom! Kitaláljuk így a boldogságunkat valahova messzire, de amikor elérsz oda, akkor meg fogod látni azt, hogy az maradéktalanul nem elégít meg téged. Sokkal jobb már most boldognak lenni, és ha majd odaérsz, hogy valóságba jön, nem ér majd meglepetésként, hogy jó, de jó! Egy harc megy az elménkben, egy háború van a gondolatainkban, mert az átállás a testi gondolkodásmódról a szellemi gondolatokra nehéz, és ez az elmének a háborúja.

Ilyen háború van a te elmédben is. Igazából ez a háború az, amit a Biblia, az Újszövetség Igéje szellemi hadviselésnek nevez. Nem az a szellemi hadviselés, hogy harcolunk az ördög ellen. Nekünk az ördöggel, démonokkal semmit nem kell harcolnunk, mert az a háború már egyszer lezajlott. Az a háború már lezajlott, annak már vége van, a sátán vesztett, Jézus győzött, és mi Jézusban vagyunk a győztes oldalon. Viszont dűl egy háború az elménkben, hogy az is ezzel egyetértsen és elfogadja. A gondolatokban! Harcol az elmédben és a lelkedben ez a testi hit, meg az igazi valóságos, bibliai, szellemi hit. Mert a szellem a test ellen törekszik, mindig folytonosan. Az a célja az ördögnek, hogy megfosszon téged a hitedtől. Tehát nem az Isten és sátán közötti harcról szölvnk, hanem a harc a hitedért folyik. A harc azért folyik, hogy megnyerje a figyelmedet a sátán, hogy megnyerje a gondolatvilágodat.

2Korinthus 10,3–5.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

Mik ezek az erősségek?

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Halleluja! Erről beszéltem egész alkalommal. Foglyul kell ejtened minden gondolatot, amely az ellen emeltetik, amely az ellen szól, hogy Isten Igéje az igazság és a valóság! Ez egy háború az elmédben. Ez egy harc! A démonok meg a legyőzött ellenség csak a képzeleteden keresztül tud befolyásolni téged, ha újjászülettél. Csakis kizárólag a képzeleteden, az elméden keresztül. Ha meg tudja kaparintani a figyelmedet, hogy órá figyelj, a gondolatvilágodat, az elképzeléseidet, akkor annak ellenére, hogy semmilyen hatalma nincs feletted, mégis uralma alá tud téged hajtani. Ha nem működsz vele együtt, akkor semmit nem tud tenni ellened. Sok keresztény fél az ördögtől, fél az ördög hatalmától azért, mert nem tudja, hogy az ördögnek nincs hatalma felettünk. Mivel félnek tőle, tartanak tőle, és tisztelik a nem létező erejét, ezért ezektől lesz hatalma az emberek felett. Mindenféle dolgot tud így elvégezni emberekben. Ugyanígy ha félsz a betegségtől, annak ellenére, hogy nincs semmiféle hatalma feletted, de ha félsz tőle, akkor hatalmat adsz a kezébe. Ha félsz a hiánytól, ha félsz az emberek véleményétől, akkor hatalmat adtál az ő kezükbe. Krisztusban te vagy a nagyobb! Képzeld el! Krisztusban te vagy a nagyobb! Ha ez igaz, akkor mi bajod lehet? Halleluja! Dicsőség Istennek! Befejtem mára. Legyen áldott az Úr neve, örökké!

Álljatok fel, kérlek benneteket! Tegyük hit megvallást! Jelentsük ki a hitünket és jelentsük ki azt, amit a Biblia mond rólunk.

Mondd utánam: *Az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Meg tudom tenni azt, amit mond, hogy megtegyem. Az elmém kész arra, hogy befogadjam mindazt, amit Isten kijelentett rólam. Elhiszem és elfogadom, hogy Isten igazsága valóság az életemben. Valóság az életemben a gyógyulás, az egészség. Valóság az életemben az áldások sokasága. Áldottnak nevezem magam. Én áldott vagyok. Én győztes vagyok. Én sikeres vagyok. Mindez nekem Krisztusban van meg. Ő engem királlyá tett, én az Ő papja vagyok, és királyként uralkodom az életben a Jézus Krisztus által. A megigazultság ajándékát nyertem el. Istennek nagy kegyelme van felettem. Mindent tudok, teljes bölcsességem van a szellememben, teljes értelmem van a szellememben. Az elmém tiszta és világos. Teljesen uralkodni fog felettem, a lelkemen és a testemen mindaz, amit Isten kijelentett az Ő Igéjében rólam. Ebben hiszek, Jézus nevében. Amen. Halleluja! Dicsérjük az Urat!*

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.